

Torre de Piles - El Saler.

Onderweg naar Gandia.

Gandia.

11-3-2010. Torre de Piles - El Saler.
 7246 km al weer achter de rug. Om 9.25 rijden we uit Piles weg met weer een staalblauwe èn koude lucht. Voor we de stad verlaten halen we nog even brood bij de Consum.
 We rijden over kleine weggetjes door tuinbouwgebied naar Gandia, steken daar de brug over en rijden opnieuw door tuinbouwgebied naar een brug over de Júcar bij Cullera. Daar volgen we de kust noordwaarts voorbij El Perelló, dat we nog kennen van de heenweg.
 We gaan op zoek naar een cache in het natuurpark l'Albufera bij El Palmar. Eerst aan de verkeerde kant van een kanaal bij enkele flats in de bossen.

Cullera.

Cullera.

El Perello.

Flats in het natuurgebied bij El Palmar.

Het l'Albufera-meer bij El Palmar.

El Palmar.

L'Albufera, El Palmar.

De Garmin wijst ons uiteraard aan dat we moeten oversteken. Nu zetten we Zippy aan de weg bij enkele aanlegsteigers voor vissers- annex rondvaartroeboten. Een heel pittoresk plekje aan het grote meer van l'Albufera met visnetten aan palen in het water. We steken de weg over en volgen de blauwe wandelroute, die ruwweg het kanaal naar zee volgt.

Parque Natural de l'Albufera.

Onder een brug in de boardwalk daar vinden we de cache. Dan lopen we die blauwe route af tot een groot strandmeer. Iets zuidelijker volgen we vervolgens de “botanische” groene route naar het uitgangspunt terug.

Kermeseik, *Quercus coccifera*.

Pad door Pla de Sanxa, El Palmar.
Parque Natural de l'Albufera.

Aleppoeden, *Pinus halepensis*.

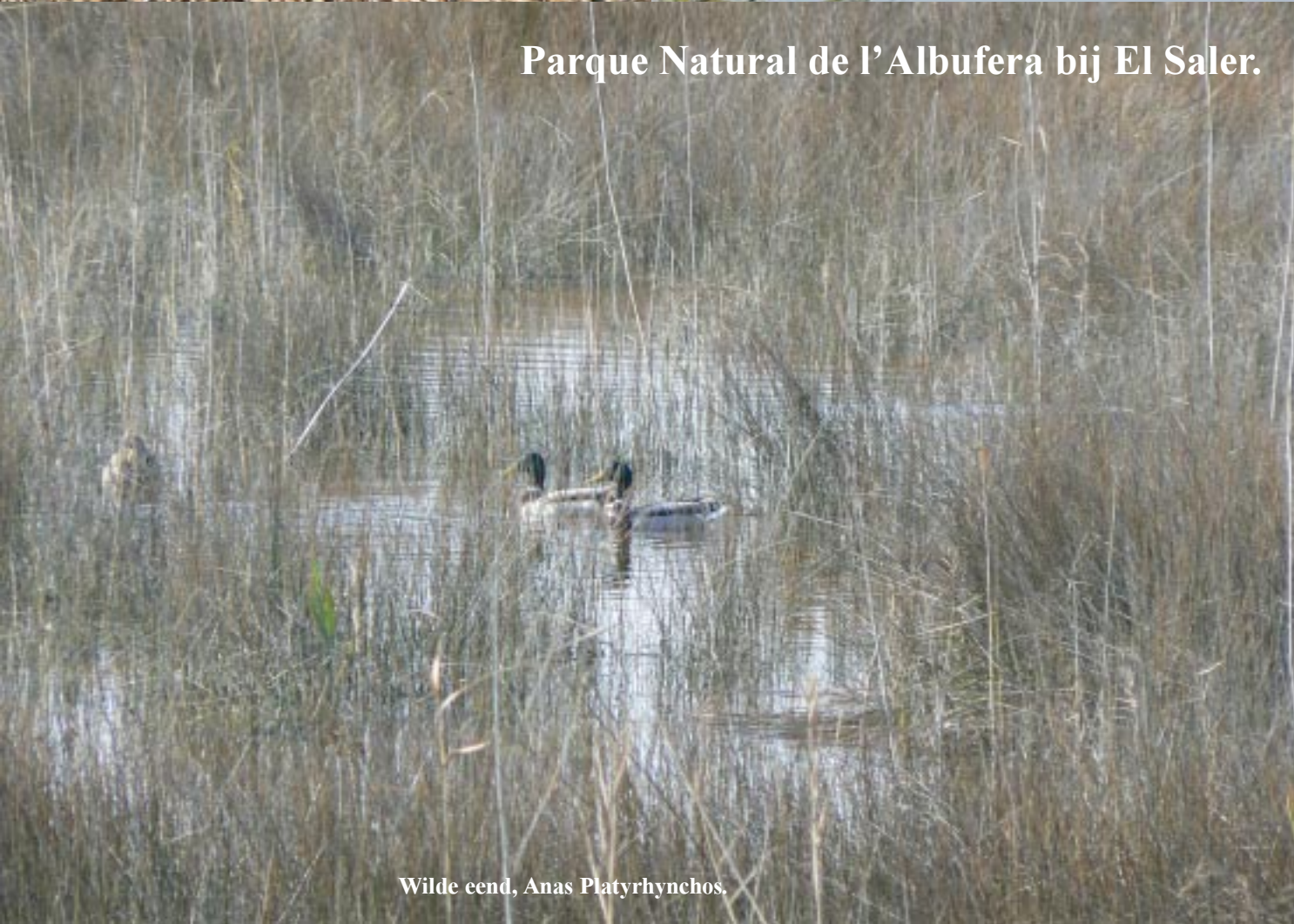

Op het water roeit een man staand en rommelt met wat netten.
Wij pikken Zippy op en rijden door naar El Saler.

We komen in El Saler terecht op de camping Valencia. De camping heeft hoofdzakelijk vaste gasten met caravans en slecht enkele plekken voor campers. Morgen kunnen we elk uur + 20 minuten met de bus naar Valencia. de bushalte is iets verderop aan de weg. Dat is handig. Rond drieën pakken we de fiets en rijden het natuurpark in. Een prachtig stuk natuur, waar het wemelt van de zangvogeltjes. We volgen de gele route die ons in de lengterichting van het park terug naar El Palmar voert.

Parque Natural de l'Albufera bij El Saler.

Wilde eend, *Anas Platyrhynchos*.

Flats in het park bij El Palmar.

Bij de flats daar draaien we weer om. We kijken op de terugweg even aan het strand bij een groot strandpaviljoen, dat goed bezet is. Links aan de kust zien we de havens van Valencia. Er liggen enkele grote schepen hier op de rede.

De havens van Valencia.

Zee bij El Saler:

Met wat schelpen op zak gaan we om vier uur terug naar de weg om even in El Saler te kijken. Een dorp van 3x niets. Wel zien we de bus richting Valencia voorbij komen.

El Saler.

Camping Valencia, El Saler.

Op de camping (16.45) lezen we ons in voor het bezoek aan Valencia. Daar zijn de Fallas aan de gang, een grootschalig feest. We hoorden om twee uur ('s middags!) al het nodige vuurwerk, dat daar blijkbaar bij hoort. Hopelijk werkt het weer mee morgen.

El Saler - Valencia v.v.

Fallas in Valencia.

12-3-2010. El Saler - Valencia v.v.

Om 9.30 nemen we de bus naar Valencia, die zo'n 10 minuten te laat is. We hebben ons dik aangekleed, want het is koud en de zon schijnt vandaag niet. We hebben geluk dat in deze dagen de Fallas worden gehouden.

Zie de PDF-file van [Valencia](#).

Met de bus van 15.00 gaan we weer terug naar El Saler.

Rode patrijs?

Restaurant Vicent, El Saler.

Om zes uur lopen we de 500 m naar het dorp. Onderweg jagen we een patrijs van de weg. Hij blijft aan de andere kant van de weg over het fietspad op en neer rennen. Durft blijkbaar niet het struikgewas in te duiken!

In El Saler kunnen we in het Vicent Restaurant terecht. Het wordt het dagmenu met een Valenciaanse salade voor Tineke, mossels voor mij als 1e schotel. Het 2e gerecht is voor beiden Valenciaanse paella. Met o.a. kip en konijn. Nu blijkt de kip hoofdzakelijk uit levertjes te bestaan, hetgeen bij Tineke niet zo in trek is.

Maar het smaakt verder prima.

We buurten af en toe een beetje met de ober. Pa komt van Cuba, ma van La Palma (Canarische eilanden). Hij vertelt ons dat de groene hoedjes in Valencia een teken is van een bepaalde buurt, die vandaag het vuurwerk heeft verzorgd.

Als toetje hebben we een citroenmousse. Smaakt lekker.

El Saler - Peñíscola.

13-2-2010. El Saler - Peñíscola.

Na 7313 km vertrekken we om 10.05 uit El Saler. Het is vandaag een beetje warmer dan gisteren en dat komt goed uit.

Na 10 minuten rijden we Valencia door. De eerste stop van vandaag maken we aan de Platja de Puçol, waar we een cache opzoeken bij een moerasachtig natuurgebied, dat tegen de zee aan ligt: Marjal dels Moros.

Valencia.

Valencia.

Natuurgebied bij Platja de Puçol.

Platja de Puçol.

Opnieuw komen we door een cache op een onvermoed mooie plek terecht. We vinden er borden die een wandeling in en om dit moerasgebied beloven en beginnen dan ook aan de tippel. Eerst een eind langs het kiezelstrand af. Halverwege is er die cache en een observatietoren. Op de plas daar zien we slobbeenden, aalscholvers, dodaarsen, reigers en diverse kleine vogels (in het riet). De hele route is genummerd van 1 - 13. Bij 5 gaat het van de kust weg het moeras zelf in. Na een tweede observatiepost, waar minder te zien is, stuit de boardwalk op een stuk ondergelopen pad. Of eigenlijk lijkt het meer op een kanaal. Daar houdt het voor ons dus op.

Aalscholver, *Phalacrocorax carbo*.

Meerkoet, *Fulica atra*.

Veldleeuwerik, *Alauda arvensis*.

Het pad is overstroomd.

We lopen terug naar het begin en gaan via een sluisje naar het pad aan het eind van de route. We lopen langs een kanaaltje eerst via een zijpad het riet in. We zien er een zeer grote vlucht slobeenden rond gaan.

Slobeend, *Anas clypeata*.

Slobeend, *Anas clypeata*.

Slobeend, *Anas clypeata*.

Kleine zilverreiger, *Egretta garzetta*.

Dan nog iets verder naar een volgend observatietorentje. Daar is weer zicht op enkele grotere plassen met onder andere zeer veel slobeenden en een onvoorstelbare hoeveelheid Blauwe reigers in het riet daarachter. Echt die staan daar hutje mutje op elkaar.

Blauwe reiger, *Ardea cinerea*.

Blauwe reiger, *Ardea cinerea*.

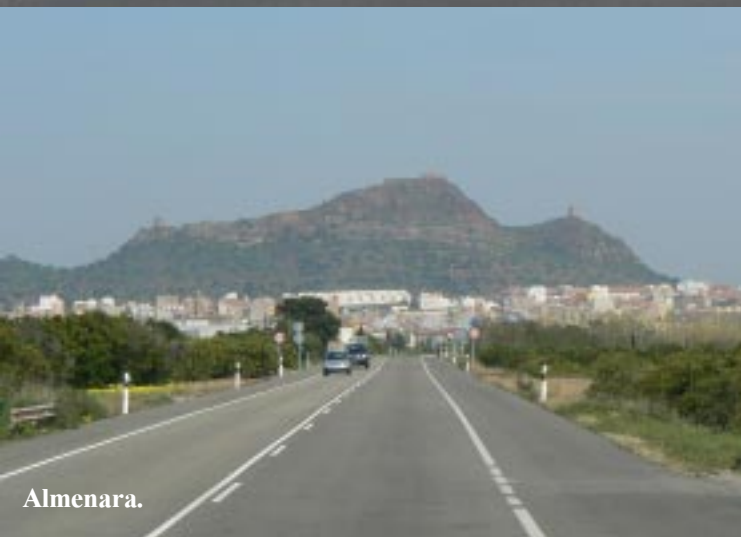

Castillo, Sagunt.

Om 12.35 vertrekken we weer van het Platja de Puçol. In Puçol zelf doen we boodschappen bij een Masymas. We krijgen daar een mooie boodschappentas cadeau aan de kassa. Leuk. De verdere weg die we vervolgens rijden is niet erg interessant. We zien een groot fort boven Sagunt en iets verder een kasteel met links en rechts een torentje boven Almenara. Rond tweeën lunchen we op een parkeerplaats bij een citrusvruchtenverkoper. Helaas hebben we net sinaasappels gekocht.

Rio Palancia.

Almenara.

Torre Colomera, Oropesa.

Via het voor ons niet interessante Benicàssim (de zee is afgeschermd door hotels en resorts) gaat het binnendoor naar de Playa de Oropesa. Hier wordt de kust weer hoog en wild. We vinden na enig zoeken naar de goede aanloop een cache bij de Torre Colomera. Vanaf de noordzijde is er een nieuw pad dwars door de rotsen heen getrokken. Diverse borden vertellen hun verhaal over de natuur hier.

Kleine zwartkop, *Sylvia melanocephala*.

Kust bij Torre Colomera.

Pad naar Torre Colomera.

Kust bij Torre Colomera.

Orpesa.

Via een zeer steil klimmende en dalende weg gaat het vervolgens naar Orpesa zelf. Vanaf die plaats wordt het landschap weer vlak, de bergen blijven nu op zo'n 5 à 10 km van de kust. We kijken nog naar campermogelijkheden in het dorp in wording Torrenostra (bij Torreblanca), maar die bevallen mij niet. Dus rijden we nog eens een goede 30 km naar Peñíscola door, dat we om iets na zessen bereiken. Het camperplaatsje staat mudjevol, maar aan de straat kunnen we ook met gerust hart gaan staan, wordt er gezegd. We gaan nog even in de stad kijken en drinken er wat in een nieuwe zaak van een Roemeens-Spaans stel. Ik krijg een mooi boekje over Peñíscola van Cristian de barman.

Orpesa.

De weg Torrenostra uit.

Nieuw strand in Peñíscola.

Peñíscola.

14-3-2010. Peñíscola.

We doen het deze mooie zonnige dag rustig aan. We staan pas om 9.10 op, kijken na het ontbijt of er nog een plekje over is op de camperplaats (nee dus) en gaan om een uur of half twaalf op de fiets het centrum in. Dat ligt namelijk nog een aardig eind verder. Zo te zien is het strand overal een stuk opgehoogd. Tegen het centrum aan, zijn de miniduintjes zelfs van helmgras voorzien. Blijkbaar om te voorkomen dat alles bij de eerste de beste storm weer wegwaait. Aan de haven achter het kasteel eten we om twee uur wat: een schotel boccerones en calamares (inktvisringen). 's Morgens en middags hebben we her en der wat buurt met campergasten uit Nederland en Duitsland.

Vervolg van de reis.

